

Oxensboll: Det ærede Medlem, der nu satte sig bemærkede med Hensyn til § 11, at jeg havde sagt, at denne Paragraf i det væsentlige kun var en Udførelse af de intjældende Bestemmelser, men at dette aabenbart kom i Strid med Motiverne, fordi der i disse står, at efter de intjældende Regler kan man ikke komme dem tillivs, som trække med Kreaturer paa Veien og lade dem græsse i Veigrøften. Ja, der står ganske rigtig, at naar Folk lade deres Kreaturer græsse løse paa Veien under Bevogtning, er det en Uorden, man hidtil ikke har kunnet hindre. Jeg vil imidlertid fremsætte som min bestedne Formenting, at jeg dog tror, man har kunnet gjøre det, idetmindste har jeg mange Gange multeret dem, der have græsset deres Kreaturer paa Veigrøften, selv om der har været et Bort eller en Kone tilstede. Man har nemlig hidtil forstaaet Forordningen af 13de December 1793 § 85 saaledes, at man, naar der var løsgaaende Kreaturer, havde Valget imellem enten at optage dem eller, naar man havde Bøts for, at de havde græsset paa Veien, at stævne Gieren til Politretten i og multere ham; eller, hvad man oftere gjør, maatte gaar ind til Manden og siger: Giv mig en Mark, fordi Du har ladet dine Kreaturer græsse der, saa faaer man den og fører den ind til Politikasseregnskabet, og dermed er den Sag da forbi. Det er ganske vist, at det tidligere efter Forordningen af 13de December 1793 § 85 har været nødvendigt at optage de Kreaturer, som fandtes tværede eller gaerende løse paa Veiene; man har Overretdomme, hvorved Bedkommende ere blevne frisuindne, fordi man er gaaet en anden Vej; men jeg tror derimod ikke, at den hidtil gjældende Lovgivning her sat forstaa saaledes, at man lige for Næsen af Politimesteren eller den Politibejant, skulde kunne trække med en Ro og rolig lade den græsse paa Landeveigrøften. Der er maasse mange af de Herrer, der kjende dette Forhold, som vide, at det er blevet paatalt, og jeg kan altsaa, som sagt, ikke finde ret meget Nyt i § 11, naar jeg undtager den Bestemmelse, jeg nævnte, og som er nævnt af flere, at der gives Trestemand den Befærende, Ret til at optage Kreaturerne, og det

er jeg intet, vil ikke være heldigt. S det hele tror jeg, at den ærede sidste Taler saavel som det ærede Medlem fra Sjælland (S. Andersen) i Grunden ere overordentlig enige med mig, idet der kun om mindre væsentlige Ting, bliver enige. Jeg kan saaledes ikke give det ærede Medlem for Udien Kreds (S. Andersen) Ret, naar han sagde, at det var en Misforstaaelse af mig, naar jeg havde yttret, at man ikke uden videre kunde skyde Kreaturer, der kom ud paa en Vej, men at det kun var, naar man bevisligt ikke kunde optage dem. Der står i § 11, at i det § 4 givne Bestemmelser komme ogsaa til Anvendelse, naar disse Dyr antreffes paa en offentlig Vej under saadanne Forhold, at man er berettiget til at optage dem, men dette ikke kan lade sig gjøre. Altsaa maa disse sidste Ord, men dette ikke kan lade sig gjøre, naturligtvis referere sig til, at da samme Betingelser for Skydning maa gjælde for offentlig Vej som der der nævnes i § 14. Disse Betingelser kunde maasse være klære, men jeg kan ingenlunde tro Andet, end at det er Lovforslagets Mening, at det samme skal gjælde, som tidligere var gjældende Ret, nemlig, at man kun, da maa skyde Kreaturerne, naar man bevisligt ikke har kunnet optage dem. Spørgsmaalet om Veibøfener og dets Forhold tilgeoverfor Private med Hensyn til Regit kunde jeg vel have lyst til at diskutere med den ærede Taler, men jeg tror, det ligger udenfor Lovforslaget.

Madsussen: Jeg for mit Bedkommende hører til dem, der vil se det Mark have kongtes efter, at der maatte fremkomme et Lovforslag fra Regeringens Side, om en Ordning af Bestemmelserne om Markfreden. Det maa vistnok erkjendes, at under Agerbrugets Fremfærd er den hidtil gjældende Bestemmelser utilstrækkelige til at frede om Enkeltsmands Eiendom i den Udstrækning, som man med Villighed kan gjøre Krav paa. Og, naar man dernæst betragter det foreliggende Lovforslag og ser nærmere paa de Bestemmelser, der der indeholdes om Markfreden, hvilket ikke besjæerne Eiendommene paa en hensigtsmæssigere og fuldstændigere Maade end den gamle Lovgivnings Bestemmelser, saa forekommer det mig,